

DE GROTE EN MACHTIGE OVERWINNAAR

Goedemorgen aan u. Een heel “Vrolijk Pasen” voor ieder van u! Dit is één van de grootste dagen, ter herdenking van de opstanding van onze Here. Het is één van de grootste dagen van heel de wereld z'n geschiedenis; het is de opstanding. En we zijn zo blij om vanmorgen hier te zijn op deze grote dag. En om de zon te zien opgaan en de bloemen uit de aarde opkomen; alles spreekt van Pasen.

En laten we nu even een ogenblik onze hoofden buigen.

² Vader God, in Uw tegenwoordigheid komen wij. En wij verwachten dat Gij ons deze morgen gewoon een kleine extra zegening geeft van de hemel, ergens een kleine aanraking van Pasen in onze eigen zielen; zodat wanneer wij van hier gaan, we kunnen zeggen zoals degenen die van Emmaüs kwamen: “Brandden onze harten niet in ons vanwege Zijn tegenwoordigheid?” Want wij vragen het in Zijn Naam en voor Zijn glorie. Amen.

³ In het laatste boek, het 28e hoofdstuk van het Evangelie van Matthëus, en het 7e vers, wil ik lezen voor een tekst terwijl we deze dienst ingaan.

En ga haastig heen en zeg Zijn discipelen dat Hij is opgestaan van de doden; en ziet, Hij gaat u voor naar Galilea, daar zult u Hem zien. Zie, ik heb het u gezegd.

⁴ Er zijn vele grote opdrachten gegeven aan de mens en de volkeren van deze aarde. Maar nooit werd er zulk een belangrijke opdracht gegeven als deze: “Ga Zijn discipelen vertellen dat Hij is opgestaan uit de dood.” Dat is een grote opdracht. En de enige manier waarom dit gegeven kon worden, was omdat er eerst een grote overwinning moest zijn.

⁵ Er zijn mensen geweest in onze dagen, en in de dagen vanouds, en in de grote geschiedenis van deze wereld, in haar grote, uitgestrekte slagvelden; er zijn vele grote veroveraars geweest, vele grote dingen die werden gedaan, voor het menselijk ras.

⁶ Bijvoorbeeld, ik denk aan, toen ik vanochtend eraan kwam, vroeg wakker geworden, en niet de kans had om al te veel te studeren. Want ik wist gisteravond niet precies welk gedeelte we vandaag tussen de voorganger en mijzelf in de diensten zouden hebben. Maar onderweg hiernaartoe dacht ik er toevallig aan wat vanmorgen het beste zou zijn dat ik aan Zijn volk wist te

zeggen om een boodschap te nemen. Ik dacht aan dit: “Ga, zeg Zijn discipelen.” Nu, Zijn *discipelen* zijn Zijn “volgelingen.” Een *discipel* is “één die volgt.” En ik dacht aan dit onderwerp van *De grote en machtige Overwinnaar*.

7 En eraan denkend hoeveel grote overwinnaars we in deze wereld hebben gehad, en welke geweldige dingen zij hebben gedaan, om de menselijke wijze van leven te bevorderen en te verbeteren; dacht ik aan de grote Napoleon, destijds in zijn dagen, hoe dat hij niet precies een Fransman was, maar hij had iets in zijn gedachten. Ten eerste: hij—hij verachtte Frankrijk, hij hield er niet van. Hij kwam van de eilanden. Maar hij had een idee in zijn hoofd dat hij op een dag overwinnen zou. En de reden dat hij dit in zijn hoofd had—hij moest iets hebben om aan te werken.

8 Voor ieder mens, voordat u een taak kunt uitvoeren, moet u ergens een motief hebben, een keuze, iets waar u aan werkt, voor een doel om aan te werken, iets om naar te werken.

9 En zoals wij allen weten, door de geschiedenis te nemen van Hitler. . . of niet van Hitler, maar van—van Napoleon, dat hij aan de hand van de maan ging en aan de hand van het veranderen van de sterren. Hij werkte op die wijze, en verwachtte; omdat hij het eenmaal zo deed en hij een overwinning behaalde. En hij kwam Frankrijk binnen en hij werd een groot krijgsman. Hij bracht vele mannen ter dood vanwege dat ze het niet met hem eens zouden zijn. En hij zuiverde zijn hele land van alles wat tegen hem was. Hij vaagde het gewoon helemaal weg, omdat hij het zo moest hebben. Als hij het niet zo had, zou er altijd iets tegen hem zijn, en zijn grote plan dat hij in zijn gedachten had. Zijn eigen leven zou op het spel staan, dus hij moest zijn hele koninkrijk zo perfect mogelijk hebben.

10 Ik denk nu dat u mij hierin volgt, over de grote Veroveraar waaraan ik denk. Alles in Zijn Koninkrijk moet vóór Hem zijn. Het moet hart, ziel en lichaam voor Hem zijn. Er kan niets tegen Hem zijn. Alles wat tegen Hem was, zou Hij moeten wegzenden. Hij moet absoluut alles vóór Hem hebben. En toen. . .

11 Napoleon, hij nam wapens op—kanonnen, geweren, musketten, zwaarden. En hij ging voort met deze ene gedachte: dat hij de wereld zou veroveren. En dat deed hij nagenoeg, op drieëndertigjarige leeftijd. Toen hij een jonge man was, was hij tegen drank. En zijn grote roem maakte hem zo zelfingenomen; en het sloeg op zijn zenuwen totdat hij op de leeftijd van drieëndertig jaar stierf als alcoholist. Zijn populariteit kon hij niet verdragen. En ik denk, van een man die op deze, op drieëndertigjarige leeftijd de wereld veroverde en als alcoholist stierf vanwege zijn roem en juist het principe waar hij voor vocht, verloor. Hij was het—hij was enigszins een type, of niet een type, zou ik zeggen, maar hij was het instrument van de

duivel. En probeerde de wereld te verslaan, en hij faalde op z'n drieëndertigste.

¹² Maar o, deze grote, machtige Krijger waar ik over spreek, op drieëndertigjarige leeftijd, overwon alles wat er op aarde en in— in de hel was. Op de leeftijd van drieëndertig jaar—een grote en machtige Overwinnaar!

¹³ Ik denk aan de grote gevechten die op de slagvelden gestreden werden. Wij weten, om met Napoleon af te sluiten, dat hij aan zijn einde kwam bij Waterloo. Het was mijn voorrecht niet lang geleden om de imitaties te zien die gemaakt werden van de overblijfselen van zijn strijdswagens, en van de ruiters, en van de mannen, van hoe ze op het slagveld lagen. En de wagens opeengehoopt, de wielen gebroken, helemaal... en daar in de vlakten waar deze grote uitstalling is gemaakt.

¹⁴ En wat een contrast is het om die man op z'n drieëndertigste te zien en de schande die daar ligt ter nagedachtenis aan zijn grote slag en overwinning; en dan naar Jeruzalem te gaan, en naar een leeg graf te kijken, als een gedenkteken aan de grote en machtige Overwinnaar.

¹⁵ Op de een of andere manier is er iets met overwinnen. Als we iets hebben waar we voor vechten, als er een ziekte in ons lichaam is, en we vechten tussen dood en leven, wat een overwinning is het als we zien dat het overwonnen is. Als we vechten vanwege een of andere moeilijke gewoonte, of een groot iets dat ons bestookt, wanneer tenslotte de grote vlaggen wapperen en we het overwonnen hebben; wat een gevoel geeft het ons binnenin ons, want we kunnen dan een overwinnaar zijn.

¹⁶ Nu denk ik aan de laatste oorlog, en hoe dat... toen Hitler Warschau had ingenomen. En de Duitsers dachten dat dat een van de grootste overwinningen was die er kon zijn, omdat hun grote hoofdaanvoerder, Adolf Hitler, in één keer alles in Warschau had doen ondergaan, de bruggen neer had gehaald, en de grote brug viel. In de kranten stonden indrukwekkende foto's van het vallen van de brug. De Duitsers marcheerden door de straat, en ze sloegen de trommels en ze bliezen op fluiten, en de duizenden vliegtuigen vlogen hem voorbij toen hij zijn eerste grote overwinning behaalde. Hij trok uit als een Alexander de Grote, of een Napoleon, om de wereld te veroveren; maar waar eindigde hij? In schande. Jazeker, ja.

¹⁷ Ik kan me herinneren toen ze de grote Birma-pas aanlegden. Er moest... als ze de berg overstaken. Sommige van de jongens zitten hier misschien vanmorgen die deze grote pas hebben overgestoken. Wat een karwei was het! Hoeveel echt hard werk ervoor nodig was, en wat een klus ook dat ze hebben gedaan! En hoeveel geld het gekost heeft om die Birma-pas aan te leggen, de miljoenen dollars! De jongens die daarbij hun levens verloren! Maar tenslotte, en na een tijd, toen de laatste mijl

van de weg was afgelegd, en toen de pas voltooid was, hoe dat de overwinningskreten van de mensen opsteeg! Zij hadden een doorgang waarmee ze de bergen konden oversteken, om de overwinning te behalen.

¹⁸ Ik denk aan een andere doorgang, dat het op een dag het leven van onze gezegende Heer kostte. Het was niet slechts een weg op de aarde, maar het was een hoge weg, genaamd “de hoge weg van heiligheid,” waar de onreinen niet door zullen gaan, maar alleen zij die gebrandmerkt zijn. Alleen zij die aan de kant staan waar Hij staat, zullen deze hoge weg bewandelen.

¹⁹ Grote overwinningen zijn behaald. Velen van ons vandaag kunnen het zich goed herinneren, van de Eerste Wereldoorlog. Ik herinner mij toen ik nog een kleine jongen was; ik kan de fluiten horen blazen; en zelfs de boeren in het veld stopten hun paarden en zwaaiden met hun hoeden. Ze schreeuwden. Ze riepen het uit. Wat was er gebeurd? De oorlog was voorbij. Overwinning was behaald. Het grote stelsel waar we voor vochten: eindelijk hadden we de overwinning behaald.

²⁰ Ik denk aan deze laatste wereldoorlog. Ik woonde net aan de overkant van de straat. En toen de fluiten begonnen te gaan, renden de mensen de tuinen in; vrouwen met hun schorten aan deden ze af en zwaaiden ermee in de lucht. Kogels vlogen door de bomen. Er werden fluitjes geblazen. Auto's raasden door de straten. Mensen vielen op hun knieën en hieven hun handen op. Ze schreeuwden. Ze schreiden. Waarom? Omdat de oorlog voorbij was. En de gezegenden, de dierbare jongens die aan de overkant van de zee waren, zouden spoedig weer naar huis varen, naar hen toe. Wat een overwinning! Wat een tijd, en het is een ontroering voor welk hart ook! Wat een jubelviering! Die avond was iedereen in zo'n stemming, u had het restaurant kunnen binnenlopen en eten kunnen en eruit lopen zonder ervoor te betalen—het zou in orde zijn geweest. U had de auto van een ander kunnen gebruiken—het zou in orde zijn geweest. U had kunnen vragen wat u ook wilde en u zou het waarschijnlijk gekregen hebben. Want, waarom? De overwinning was behaald. De jongens kwamen naar huis. Het was allemaal voorbij.

²¹ En ik denk, mijn broeder, dat het jammer is dat die soort gevoelens niet heel de tijd kunnen blijven. Maar voor de Christen vanmorgen is de overwinning behaald. De vreugdeklokken luiden. De oorlog is voorbij tussen God en de mens. De overwinning is behaald.

²² Voordat er een overwinning kan worden behaald, moeten er grote kosten worden betaald. O, wat een kosten! En soms zijn ze heel diep, en ze laten grote littekens achter, verscheurend. Maar om de berg te hebben, moeten we het dal hebben. Voordat we de zonschijn kunnen hebben, moeten we de regen krijgen. Voordat we het licht kunnen hebben, moeten we de nacht krijgen.

Voordat we het juiste kunnen hebben, moesten ze het verkeerde hebben, of u zou nooit hebben geweten wat verkeerd was.

²³ Maar om te overwinnen en de grootste strijd te winnen die ooit werd gewonnen, verliet iemand de Heerlijkheid, vele jaren geleden. En Hij nam niet de vorm van een engel aan. Hij kwam niet als een groot persoon. Maar Hij zou bewijzen dat er geen musketten en kogels en atoombommen voor nodig zijn om een oorlog te winnen. Hij kleedde Zich in nederigheid, als een kleine baby, en werd geboren in een kribbe. Er was zelfs niet eens een plaats voor Zijn geboorte toen Hij kwam. Ik wil dat u kijkt naar het andere oorlogsmaterieel wat Hij gebruikte.

²⁴ Nu, Adams ras was helemaal in slavernij. Daar waren zij, zonder hoop, zonder God, zonder kans, zonder genade, zonder wat ook dat hen kon helpen. De grote vijanden van de lagere sferen van de verlorenen hadden hen opgesloten in duisternis. Er was geen uitweg. Er was niemand die kon helpen. Niets kon worden gedaan. Het leek een totaal, compleet verlies.

²⁵ Maar onze Held, Die neerkwam langs de portalen der Heerlijkheid, Zich verlagend!

²⁶ Want er was geen mens op aarde die de taak kon doen. Ze zaten allemaal, zoals werelds gezegd: in hetzelfde schuitje. We waren allemaal “geboren in zonde, geformeerd in ongerechtigheid, kwamen ter wereld leugens sprekend.” En niemand van ons kon elkaar helpen. We stonden hulpeloos, verslagen, chaos aan alle kanten, allemaal onverenigd. We konden geen wetten en ceremonies houden, hun zwakheden enzovoort ontdekkend—we konden het niet doen. En het leek alsof het hele menselijke ras verwoest lag.

²⁷ En toen kwam Hij; Hij kwam neer. Want: “Hij was in den beginne,” zei de Bijbel, “was Hij het Woord.” Hij was de Logos Die van God uitging. En de Logos, in den beginne, wás het Woord. En Hij wérd het Woord. Toen Hij toen opsteeg op die glorieuze dag van Pasen, werd Hij niet alleen het Woord, maar Hij werd de Hogepriester van Zijn éígen Woord. O, wat een heerlijk iets, broeder Neville! Te bedenken: Hij is niet alleen het Woord, maar Hij is de Hogepriester van Zijn éígen Woord! Hoe zouden wij het kunnen betwijfelen? Hoe zouden wij naar Hem toe kunnen lopen en niet geloven dat we ontvangen waar we om vragen? Want Hij is het Woord en de Bemiddelaar van het Woord! De Logos werd Woord, en het Woord vlees gemaakt; en hetzelfde vlees dat het Woord was, in de Heerlijkheid opgenomen, en is nu de Hogepriester Die door Zichzelf bemiddeling doet naar Zijn Woord.

²⁸ Dat is wat er voor nodig is! Dat is het materieel dat de Gemeente heeft. Wat een wapen! Er is er nog nooit zo één geweest. Hij was het Woord. En toen Hij kwam, werd Hij geboren in een kribbe. Hij kwam om het wapen van l-i-e-f-d-e, liefde, te

gebruiken, om de wereld te veroveren; niet met legerkogels, niet met machinegeweren en tanks. Maar Hij kwam op een andere wijze. Hij kwam in de vorm van liefde. Hij was Gods liefde.

²⁹ Eens, als kleine jongen, dacht ik dat Christus mij liefhad, en God mij haatte; omdat Christus voor mij stierf, maar God iets tegen mij had. Maar ik kwam tot ontdekking dat Christus het hart zelf van God is. “God heeft de wereld zo liefgehad dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gaf, opdat wie in Hem gelooft niet verloren zou gaan, maar eeuwig leven zou hebben.”

³⁰ Nu, Hij kwam, ten eerste, om te overwinnen. En de zaak die de duivel in de wereld had geplaagd was haat. En Hij kwam om haat te overwinnen. Wanneer wij onze gevechten winnen, enzovoort, in de gevechten van de wereld, laat dat altijd, voortdurend, een haat achter; want gevechten van die soort zijn van de vijand. Maar Christus kwam met liefde, om haat te overwinnen, om degenen lief te hebben die niet lief te hebben waren. Hij kwam met een ander wapen. En Hij vernederde Zich, “een weinig lager dan de engelen gemaakt,” om de dood te ondergaan, en een voorbeeld te geven. En toen Hij hier op aarde was, wandelde Hij onder de mensen.

³¹ Hij bewees Zijn wapens van oorlogsvoering: toen Hij de zieken genas. Toen Hij vijf kleine koeken nam en twee stuks vis en vijfduizend mensen voedde, bewees Hij dat Hij de macht had over elke atoom dat er was. Niet alleen liet Hij vis groeien, maar Hij liet gekookte vis groeien. Niet alleen liet Hij tarwe groeien in die koeken, maar Hij liet toebereide tarwe groeien in die koeken. Het liet zien dat Hij die grote en machtige Overwinnaar was! Niet alleen haalde Hij het water uit de bron, maar Hij maakte dat water wijn, uit de bron. Hij bewees dat Hij macht had om te overwinnen. En Hij had lief, en Zijn wapen was liefde. Nu, merk op.

³² Toen Hij dat toen deed, toen Hij op een dag naast Lazarus' graf stond, en daar was een man die dood was en die vier dagen begraven was. Zelfs degenen die erbij waren, zeiden: “Hij stinkt nu zelfs.” Zijn neus was ingezakt, de huidwormen waren door hem heen gekropen. En Jezus stond daar als de machtige Overwinnaar toen Hij tegen Martha en Maria zei, toen Hij daar stond: “Heb Ik u niet gezegd: ‘Als gij alleen kon geloven, zoudt gij de heerlijkheid van God zien?’” Hij was zojuist klaargekomen met te zeggen (toen ze zeiden: “Onze broer is gestorven,” enzovoort), Hij zei: “Ik ben de opstanding en het leven! Hij die in Mij gelooft, al ware hij gestorven, zal hij alsnog leven. En een ieder die leeft en in Mij gelooft, zal nimmer sterven. Heb Ik u niet zojuist gezegd dat die eeuwige, gezegende kracht binnenin Mij ligt?” Hij sprak niet alleen een verklaring uit, Hij was bij machte alles uit te voeren wat Hij zei, want Hij was de machtige Overwinnaar.

33 In Hem wonend, verborgen, gesluierd in menselijk vlees als een mens, maar daarbinnen woonde niemand anders dan Almachtige God, de Grote en Mactige. Hij kon herscheppen. Hij kon nieuwe dingen scheppen. Hij kon spreken en waar Hij om vroeg zou in die seconde gegeven worden. Maar Hij vernederde Zich, Hij bleef deemoedig. Hij wilde een voorbeeld geven. Hij wilde de juiste soort Overwinnaar zijn, en dat was Hij. Nu, Hij bewees dat Hij het was.

34 Zoals ik vaak heb gezegd in mijn samenkomsten, misschien zou het deze morgen getuigenis afleggen, in deze groep mensen op deze prachtige Paasmorgen. Een dame die behoorde tot een bepaalde kerk die niet gelooft in het aanvaarden van het bloed van de Here Jezus. “Zonder bloedstorting is er geen vergeving van zonde.” Zij vertelde mij dat de Man slechts een profeet was, een geweldige Man, en dat ik Hem Godheid maakte. Ik zei: “Hij wás Godheid. Hij wás God.”

Ze zei: “U probeert Hem te groot te maken.”

35 Ik zei: “Er zijn geen woorden die Zijn grootheid konden uitdrukken!” De menselijke tong heeft nooit de uitdrukking gevonden!

36 Toen ik onlangs met een man sprak, een diplomaat uit Washington DC, en hij zei, tijdens een kleine getuigenis bij een—een ontbijt waar we samengekomen waren, hij zei: “Broeder Branham, ik ben heel mijn leven een Lutheraan geweest. Maar,” hij zei, “onlangs toen ik een ouderwetse opwekking bijwoonde,” zei, “knielde ik neer bij een altaar en wilde een ervaring met God krijgen.” Hij zei: “En terwijl ik daar op mijn knieën lag. . .” Nu, dit is een Washington-diplomaat die zelfs onder president Coolidge heeft gediend. En toen hij “omhoog keek,” zei hij, “zag ik een visie van Jezus.” Hij zei: “Ik kan negen verschillende talen vloeiend spreken.” Hij zei: “Maar ik kon niet één woord vinden te zeggen, uit al die negen talen.” Hij zei: “Dus stak ik gewoon mijn hand op en Hij gaf me een nieuwe om mee te spreken.” Hij zei: “Ik heb gewoon de Glorie van Zijn gelaat gezien.”

37 Deze dame zegt tegen mij, ze zei: “Broeder Branham, Jezus was niets dan een man, gewoon een profeet.”

Ik zei: “Hij was God, mijn zuster.”

38 Ze zei: “U maakt Hem Godheid, maar dat is Hij niet.” Dus ze zei: “Onderweg naar het graf van Lazarus zei de Bijbel: ‘Hij weende.’”

39 Zeker, Hij was het hart zelf van God. Hij leed zoals wij lijden. Hij was vlees zoals wij vlees zijn. Hij droeg in Zijn lichaam dezelfde verlangens en dingen die wij dragen. Maar, om een volmaakt Offer te worden, moest Hij dat doen. Dat moest Hij. Maar, ik zei. . .

Zij zei: “Hij weende toen hij naar het graf van Lazarus ging.”

40 Ik zei: “Maar, o, dame, dat is juist. Hij was een Man toen Hij weende. Maar toen Hij daar stond naast dat graf waar de stille doden lagen, waar een verrot lichaam lag, bedekt met een doek, toen Hij zei: ‘Neem de steen weg,’ trok Hij Zijn kleine gestalte samen en zei: ‘Lazarus, kom uit!’ En een man die vier dagen dood was geweest, stond op overeind.”

41 Wat was het? Vergankelijkheid kende zijn Maker. De ziel kende zijn Meester. En die grote en machtige Overwinnaar bewees daar dat Hij de macht heeft over de dood en de hel en het graf.

42 Natuurlijk ontroert het ons hart! U spreekt over op afwasteilen te slaan en getoeter? De wereld behoort vanmorgen in een jubelviering te zijn zoals ze nog nooit is geweest, de kreten en gejuich van Zijn volk, omdat dit de herdenkingsdag is van waarop Hij de laatste vijand overwon en ons gevangenen bevrijdde.

43 Ja, Hij was een mens. Dat klopt. Hij bewees een mens te zijn en Hij bewees God te zijn.

44 Op een nacht, toen de grote, woeste zee, die duizenden levens heeft opgeëist. . . Misschien, sommigen van u moeders hier vanmorgen, zijn uw jongens ginder gestorven op de woeste zee, misschien zijn ze onder de golven gezonken in de uitgestrekte slagvelden van deze wereld; liggen sommigen van uw geliefden daar misschien onder de zee.

45 Maar op een nacht, toen Hij in een kleine boot lag, en de golven op de zee ronddobberden als een flessenkurk, stond Hij op en zette Zijn voet op het geitouw van de boot; Hij keek omhoog naar de hemel en zei: “Zwijg!” En tot de golven zei Hij: “Wees stil!” En die machtige zee kalmeerde tot er geen rimpel meer op was. Zeker, dat was Hij!

46 Het is waar dat Hij honger had als een mens. Toen Hij van de berg afkwam en Hij hongerig was, naar een boom keek op zoek naar iets te eten—Hij was een mens. Maar toen Hij die vijf koekjes nam en enkele vissen en vijfduizend te eten gaf, was Hij meer dan een mens.

47 Toen Hij negentienhonderd jaar geleden eergisteren stierf, aan het kruis hing, schreeuwend om genade: “Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?” Stierf Hij als een mens. Maar, negentienhonderd en nog wat jaar geleden, vanmorgen, bewees Hij wat Hij was! Hij gaf de laatste bezegeling van Zijn Messiasschap toen Hij de banden van dood en hel uiteen brak en uit het graf opstond, triomferend: “Ik leef voor immermeer! En omdat Ik leef, leeft u ook!”

48 Daar is de Overwinnaar! U spreekt over schorten afrukken en ermee wuiven? Mensen zeggen dat we gek zijn omdat we juichen en we hollen en we schreeuwen en we roepen. Ze hebben nooit de zegevierende vibraties van de hemel gevoeld

“dat de strijd voorbij is!” Onze grote, machtige Overwinnaar heeft elke overwinning behaald! Hij staat alleen vanmorgen, onaangeraakt!

⁴⁹ Toen Hij naar de aarde kwam, gaven ze Hem de laagste naam die ze Hem konden geven, als een *fanatiekeling*, ze noemden Hem *Beëlzebub*, “de vorst van de duivels.” Dat is juist. Hij ging naar de laagste stad die er is op aarde, Jericho, en de kleinste man in de stad moest neerkijken om Hem te zien. Maar toen God, negentienhonderd jaar geleden, Hem opwekte! Dat is wat de mens Hem had aangedaan. Maar met het wapen van liefde overwon Hij elke duivel.

⁵⁰ En God verhief Hem zo hoog, en gaf Hem een Naam boven elke naam die er in de hemelen en op aarde genoemd wordt. Elke naam in de hemel buigt voor de Naam van *Jezus*! Elke engel, elke vorst, alles buigt voor de Naam van *Jezus*! Elke tong zal Hem belijden, elke knie zal voor Hem buigen. En Hij is zo hoog opgevaren tot Hij zelfs neer moet kijken om de hemelen te zien. Dat is de machtige Overwinnaar! Dat is Degene Die het deed! Toen Hij de aarde verliet, nadat gisteravond we het hadden dat Hij de sleutels van dood en hel aan Zijn zijde had hangen, amen: “Vrees niet, Ik ben Hij Die dood was en weer leeft voor immermeer. En” (*en* is een voegwoord) “Ik heb de sleutels van de dood en de hel *hier* hangen.” Over een Overwinnaar gesproken! “En omdat Ik heb overwonnen, heb Ik alleen een hoge weg voor u gemaakt om op te reizen.”

⁵¹ De mens werd van de hemel geweigerd, de hoge wegen waren gesloten. Er waren geen hoge wegen. Maar waar er geen hoge wegen waren, kwam Hij om er één te maken. O, tjonge! De eerste linie waren demonen van twijfel, de volgende was vooroordeel, de volgende was zelfzucht; deze aarde was bedekt met linies van demonische kracht; dan ziekte, kwalen. Maar toen Hij begon op te varen naar de hemel! Gisteravond hadden we Hem uit de hel komend, met de sleutels van de dood en van de hel aan Zijn zijde. Vanmorgen nemen we Hem omhoog. Halleluja! Toen Hij opstond, had Hij. . . Hij was triomfantelijk. En toen Hij omhoog ging, brak Hij elke duivelse macht die de mens vasthoudt. Hij voer op in de hoge en gaf gaven aan de mens, de gaven van de Heilige Geest. De machtige Overwinnaar! Hij staat alleen vanmorgen! En tussen Hem en iedere gelovige ligt de gezegende oude hoge weg van heiligheid waarop de rechtvaardigen zullen wandelen. Er is geen weg ter ontsnapping. Er was maar één baan neergehakt vanuit de Heerlijkheid. Hij liet de bloedige voetsporen achter toen Hij door de gangen van de demonische machten liep en maakte een hoge weg voor ons heel de weg erdoorheen. Hij zit vanmorgen in de hoge als de machtige Overwinnaar!

⁵² Zijn mensen houden een jubelviering. Tienduizenden van hen over de hele wereld roepen de overwinning uit.

53 Ik heb dit oude koude formele kerktotreden gezien. Ik kan me voorstellen hoe er iemand zegt... Ik zal u de onenigheid ervan laten zien.

54 Hier, zodra de Eerste Oorlog voorbij was, kwam hier een bericht onderweg, kwam in een Greyhound-bus. Ze zeiden: "Wat betekent al dat lawaai? Waar gaat het allemaal over?"

55 En een van hen zei: "Kijk eens hier, hier is de krant. De oorlog is net opgehouden." En iedereen aan het huilen en juichen.

56 Maar één vrouw zei: "O, tjonge, waarom moest het zo eindigen?" Zei: "Als het maar een paar dagen langer had kunnen duren," zei, "zouden John en ik in goede doen zijn geweest." Zei: "Zouden we goed hebben gezeten."

57 Er was een man die helemaal achterin de bus stond; pakte die vrouw en gooide haar bijna de deur uit. En toen de politie de man arresteerde, zei hij: "De reden dat ik het deed," hij zei, "die vrouw had niemand daarginds waar ze bezorgd over was. Maar ik heb twee jongens daarginds." Hij zei: "Ik kon mijn emoties niet inhouden."

58 O, broeder! Ik heb een vader daarginder. Ik heb geliefden daarginder. Het betekent iets voor mij toen Jezus overwon. Ik heb een vrouw. Ik heb een baby. Ik heb geliefden. Die grote, machtige Overwinnaar! U kunt me "heilige-roller" noemen of een "religieuze fanatiekeling," wat u maar wilt. Maar wanneer ik eraan denk dat aan die grote oorlog een eind is gemaakt, de prijs is betaald, de overwinning is behaald. Jezus stond op uit de dood, de uiteindelijke bezegeling van Zijn Messiasschap, dat het allemaal voorbij is. Hij leeft vanmorgen, met de sleutels van de dood en de hel. Ik heb geliefden die over de grens ginds zijn. Ik bevind me op deze geweldige oude hoge weg en wandel erheen om ze te zien. Denk niet dat ik gestoord ben. O, maar ik ben zo blij dat het allemaal geregeld is! Het is een voleindigd werk.

Levend had Hij mij lief; stervend redde Hij mij;
Begraven droeg Hij mijn zonden ver weg;
Opstaand rechtvaardigde Hij vrijelijk voor
altijd:

Op een dag komt Hij—o, glorieuze dag!

59 Deze gezegende oude doop van de Heilige Geest, om ons omhoog te leiden langs deze geweldige oude hoge weg— o, hoe heerlijk is het! Hoe zou ik me er ooit voor kunnen schamen? Ik sta met Paulus vanmorgen, dit zeggend: "Ik schaam me niet voor het Evangelie van Jezus Christus, want het is de kracht van God tot behoud." Het is de macht over ziekte. Het is de macht over de dood. Het is de macht over het graf.

60 Toen die strenge, oude apostel aan het eind van zijn weg kwam en ze daar zijn graf groeven en hij oog in oog stond met de dood, lachte hij hem regelrecht in het gezicht. Hij zei: "Dood, waar is uw prikkel? Graf, waar is uw overwinning?" Toen jubelde

hij de lofprijzingen van God: “Maar God zij dank, Die ons de overwinning geeft door onze Here Jezus Christus!”

⁶¹ De machtigste Overwinnaar Die ooit leefde, de machtigste Overwinnaar Die ooit stierf, want Hij was de Enige Die kon overwinnen; sterven en de dood zelf overwinnen en in triomf weer opstaan! Hij bewees wat Hij was. Het was de laatste bezegeling van Zijn Messiasschap.

⁶² En nu, als er toevallig iemand in dit gebouw zou zijn vanmorgen die een lauwwarm kerklid is en de vreugde niet kent van de strijd die voorbij is. Mensen juichen, mensen verheugen zich, mensen huilen! U zegt: “Wat is er met hen aan de hand?” Zij weten dat het een afgelopen zaak is. Het is allemaal voorbij! Zeker! We trommelen in de bands. [Broeder Branham klapt in zijn handen—Red.] We schallen de trompetten, en het Evangelie gaat uit. De glorie en kracht van God is bekend. En het is een volbracht werk, het verdrag is ondertekend; glorie voor God, Christus heeft het ondertekend in Zijn eigen bloed! De strijd is voorbij. De overwinning is behaald. Ik heb het nooit behaald; Hij heeft het behaald! Ik ben er gewoon blij om. Tjonge!

⁶³ Toen sommigen van die jongens, toen ze terugkwamen van overzee, ze vertellen me dat toen het schip New York binnenkwam, net toen het de haven binnenkwam, keken ze er en ze zagen het Vrijheidsbeeld. Wat het eerste is wat u er omhoog ziet steken. Ze verhieven sommigen van die kreupele veteranen op het dek van het schip zodat ze het konden zien. En toen ze dat Vrijheidsbeeld begonnen te zien, begonnen zij te wenen. Ze huilden. Ze konden het niet helpen. Grote forse mannen stonden daar, grote mannen met ruwe handen, te trillen en beven. Ze konden hun emoties niet inhouden. Waarom? Het was een embleem van vrijheid. Net achter dat Vrijheidsbeeld lag. . . was papa, mama, geliefden, lieveling, vrouw, baby, alles op deze aarde dat voor hen dierbaar was, bevond zich daar net achter. En net voor ze erin liepen, herkenden ze dat het het land van de vrijen en het thuis van de dapperen was. Zeker zou het uw emoties doen opwellen, die oude vlag aan het wapperen. Denk het in, een veteraan met strijdlittekens die de haven binnenkomt! Zeker, het was een geweldige tijd.

⁶⁴ Maar o, broeder, een van deze morgens, wanneer het oude Schip van Sion fluit, en ik dat embleem daar zie staan, het oude ruwe Kruis! Terwijl de winden haar oude grijze banieren doet wapperen terwijl ze door de mist van de dood trekt. Wat een overwinning is het! Wel, geen wonder dat wij onze emotie niet stil kunnen houden! Er is iets gebeurd; we zijn medeburgers geworden. De zaak is voltooid.

⁶⁵ Toen ze de grote brug overspanden tussen Noord- en—en—en—en Zuid-Australië, van Sydney naar Zuid-Sydney. Hoe elke man. . . Wel, ze gingen door het hele land om te proberen mannen

te vinden om het te doen. Die taak was zo groot, want ze zeiden dat niemand het zou doen. Uiteindelijk zei een man uit Engeland: “Ik zal de taak uitvoeren.” En toen hij daar kwam om die taak uit te voeren, testte hij elke bout die in de brug ging. Zijn reputatie stond op het spel. Hij testte al de modder en alles wat naar beneden ging. Hij nam om zich heen, en het beste dat hij kon vinden; hij nam de allerbeste monteurs, de allerbeste scheikundigen, het allerbeste van alles wat hij kon vinden, om zich heen. En uiteindelijk, toen de brug af was, en de dag kwam waarop ze getest moest worden.

66 De critici stonden aan de ene kant, en zij zeiden: “Het zal het niet houden. Het zal instorten. Het is te zanderig daar beneden.”

67 Maar hij groef heel, heel, heel, heel diep. Hij had vertrouwen. Hij wist dat alles was getest. En hij zei: “Ik zal de eerste tocht eroverheen zelf maken.” En toen hij over de brug liep, voor de burgemeester uit, en achter hem, zo; en de grote treinen, ongeveer zes naast elkaar, die eroverheen kwamen en die brug deden schudden. De grote man die hem had gemaakt, liep voor deze stoet uit, zo: “Als ze valt, ga ik mee.” Maar hij had vertrouwen.

68 Dat is de wijze waarop onze gezegende Heer heeft gedaan toen Hij Zijn Gemeente maakte. Hij test elke bout, alles wat erin gaat, want het moet bloedgewassen zijn! En een van de critici die aan de kant stond, zei: “Dat stelletje heilige-rollers, ze zullen het niet halen.” Maar één van deze heerlijke dagen! Deze grote, machtige Overwinnaar loopt vandaag voor ons uit, triomf! Laat haar trillen, doen wat ze wil, Hij zal . . . Er zal nergens niet één hapering in zitten, want Hij heeft de weg gemaakt en hem voltooid. Zeker!

69 Wij denken vandaag in de termen van de mensen, halen onze gedachten op dingen van de wereld. Maar laat me u iets vertellen, broeder, laat me nooit beschaamd zijn voor het Evangelie! O, broeder, ik ben gewoon een ouderwetse, wedergeboren, Heilige Geest-geboren van de Geest van God. Ik werd zo geboren, dat is alles wat ik ben en alles wat ik ooit wil zijn.

70 Eén keer, niet lang geleden, was er een meisje dat naar de universiteit was gegaan. En ze was een lieflijk klein meisje. En toen ze thuis terugkeerde, bracht ze wat van haar universiteitsideeën met haar mee.

71 En misschien hadden sommigen van u vanmorgen enkele van úw ideeën van buitenaf bij u. Misschien hebt u naar de kerk veel van úw ideeën meegenomen. Wel, doe ze weg, is het beste wat ik weet te doen.

72 Toen, dit meisje, toen de trein buiten aan de voorkant stopte—ze had een klein meisje met haar meegebracht, een van dat kleine rakker-soort, weet u, zoals het Elvis Presley-type. En toen ze daar stond, weet u, bij de trein—haar moeder was buiten, een oude vrouw die daar stond, met littekens over haar hele gezicht;

kleine gebogen schouders, kleine grof geweven jurk aan, een kleine sjaal over haar schouders. En deze kleine rakker dat bij haar was, dit andere meisje, keek naar beneden en zei: “Wel, wie is dat ellendige, lelijk uitziende oude wrak?”

⁷³ Wel, weet u, het meisje schaamde zich er zo erg voor; ze zei: “Ik weet het niet,” want ze was gewoon zo nuffig en had zoveel wereldse ideeën in haar hoofd. En het was haar eigen moeder.

⁷⁴ Toen ze uit de trein stapte, rende de kleine oude moeder naar haar toe om haar armen om haar heen te slaan. Ze zei: “O, schat, God zegene je kleine hart.” En ze draaide haar rug om en begon weg te lopen alsof ze haar niet kende. Ze schaamde zich, omdat haar moeder zo lelijk was.

⁷⁵ En het was toevallig dat de conducteur van die trein het verhaal kende. Hij liep daarheen en legde zijn handen op de schouder van dat meisje, draaide haar om voor die omstanders, zei: “Schaam je! Schaam je!” Zei: “Ik heb de tijd meegemaakt toen jouw moeder tien keer zo knap was als jij bent.” Zei: “Ze was . . . Ik woonde in de buurt.” En zei: “Je was een kleine baby, en je lag boven in je ledikantje. En je moeder was kleren aan het ophangen in de achtertuin.” En zei: “Plotseling vloog de oven in brand en stond het hele huis in lichterlaaie. En toen je kleine moeder erheen rende en wist dat jij op de bovenverdieping was daarboven.” Zei: “Ze schreeuwden en probeerden haar te grijpen. Maar ze trok wat ze aan had af en rende door die vlammen, omhoog naar de bovenverdieping, en trok haar kleren van haar lichaam en wikkelde jou erin. En hier kwam ze terug door de vlammen en droeg jou. En ze viel flauw in de tuin met jou in haar armen.” En zei: “Zij nam wat haar zou hebben beschermd en beschermd jou.” En zei: “De reden dat jij vandaag knap bent, dat is de reden dat zij lelijk is. En bedoel je mij te zeggen dat jij je zou schamen voor die littekens op je moeder?”

Ik denk vandaag:

Als Jezus het kruis alleen draagt,
En heel de wereld vrijuit gaat?
Er is een kruis voor iedereen,
En er is een kruis voor mij.

⁷⁶ Als Jezus “Beëlzebul” werd beschouwd door deze wereld, Hij werd uitgelachen en bespot en aan een kruis hing, tot een schande werd gemaakt voor mij, ben ik meer dan blij om de smaad te dragen van Zijn heiligheid. Ja meneer. Roep “Heilige-roller!” of wat u ook maar wilt roepen, wat voor opmerking u ook maar wilt maken. Dat houdt het niet in het minst tegen. Ik ben vanmorgen alleen maar blij dat in mijn hart de opgestane Christus leeft en regeert. Ik ben een van Zijn onderdanen. Ik vertrouw erop dat u dat ook bent.

⁷⁷ Onze tijd is nu voorbij. Het is precies zeven uur, wanneer we zeiden dat we zouden sluiten. Verdere diensten zullen nu over ongeveer twee uur beginnen, om half tien.

Laten we onze hoofden even een ogenblik buigen in gebed.

⁷⁸ Gezegende hemelse Vader, vijfenveertig minuten zijn voorbijgegaan, het Woord is uitgegaan. Onze harten zijn blij. De jubelviering is aan de gang; niet slechts een jubelviering voor één dag, maar een jubelviering voor de eeuwigheid! In de Heerlijkheid zingen de engelen! O God, de Gemeente, in triomf, zingt. De vreugdeklokken luiden. Zielen die eens ter dood veroordeeld waren en om te sterven en naar de duivel z'n graf te gaan; de duivel is overwonnen! De dood is overwonnen. Het graf is overwonnen. Ziekte is overwonnen. Bijgeloof is overwonnen. Kwaadaardigheid is overwonnen. Haat is overwonnen. Onverschilligheid is overwonnen. Vormelijkheid is overwonnen. Eigendunk is overwonnen. Alles is overwonnen. Christus is de grote Overwinnaar!

Zie! Aanschouw de machtige Overwinnaar, (zei de dichter)

Zie! Aanschouw Hem in het volle zicht,
Want Hij is de machtige Overwinnaar,
Sinds Hij de voorhang in tweeën scheurde.

⁷⁹ Hij scheurde die voorhang die de mens voor God verborg en nu woont God onder de mens. Hij scheurde die voorhang die Gods genezing weghield. Hij scheurde die voorhang die Gods zegening weghield. Hij scheurde die voorhang die Gods vreugde weghield. Hij scheurde die voorhang die Gods vrede weghield. Nu is de voorhang in tweeën gescheurd. Met Zijn eigen bloed; Hij liep als een Overwinnaar! De strijd is voorbij, Hij heeft het ons bewezen in Zijn opstanding. En nu is de Heilige Geest een getuige, gezonden om ons te leiden.

⁸⁰ O eeuwige God, als er hier vanmorgen iemand is die gewoon voort getreuzeld is op de, in en af van de hoge weg, langs de wegkant vallend, nooit in staat geweest om er in het midden te wandelen met de grote helden, de grote helden die het midden van de hoge weg hebben betreden— wij bidden vanmorgen dat zij hun alles aan U zullen overgeven en eruit komen en zich verheugen in deze grote overwinning die behaald is door onze verrezen Here. Sta het toe, Vader, want we vragen het in Christus' Naam.

⁸¹ En terwijl wij onze hoofden gebogen hebben. Vraag ik me af op dit ogenblik dat of u uw handen naar Christus zou willen opheffen en zeggen: "Christus, ik waardeer. . . ik zal me nooit meer voor U schamen. Ik ben enigszins een beetje verlegen geweest." God zegene u, dame. God zegene u, meneer. God zegene u, u. O, tjonge, de handen gaan er overal! "Ik ben wat verlegen geweest. Ik ben enigszins wat beschaamd geweest. En

ik zie nu echt mijn positie. Ik had dat nooit moeten doen. Ik hoor er duidelijk voor uit te komen, mijn getuigenis te geven! Ik hoor dat precies te zijn. Ik zou iedereen moeten vertellen: 'Ik ben wedergeboren.' Ik zou iedereen moeten vertellen: 'Ik heb de Heilige Geest ontvangen.' Ik schaam me niet voor het Evangelie, want het is de kracht van God tot behoud. Ik wil een echte, stoutmoedige Christen zijn. Ik ben het niet geweest. Maar door Gods hulp, vanaf deze Paasmorgen, zal ik het zijn. Ik zal het zijn." Nog iemand die uw handen nu wil opsteken voor we bidden? God zegene u, u, u.

⁸² O, kijk naar de beslissingen! Minstens vijftientig of dertig die onder deze kleine groep mensen vanmorgen zitten, hebben een besluit genomen. Vanaf deze grote triomfochtend gaan ze, door Gods genade, hun stand innemen en zich niet schamen voor het Evangelie, want het is de kracht van God tot behoud.

⁸³ O God, terwijl deze handen omhoog zijn gegaan en de muziek lieflijk terug langs de weg echoot, als wij overgegaan zijn van dood naar leven, want Gij hebt gezegd: "Hij die Mijn Woorden hoort en gelooft in Hem Die Mij gezonden heeft, heeft immerdurend leven." Zij zijn overgegaan van dood naar leven, omdat U dood werd zodat zij leven mochten worden door Uw opstanding. U werd lager gemaakt dan de engelen, kwam neer om een mens te zijn, kwam uit die grote theofanie van gindserzijde, die vlees gemaakt werd en bloed had, en dat bloed vergoot zodat U een weg ter ontsnapping voor ons allen zou mogen maken. Toen heeft het niet alleen, (we lezen het in de Bijbel), maar U bewees het, onfeilbaar, door op te staan uit de dood, en de doden op te doen staan toen U hier op aarde was; niet alleen dat, maar U heeft, U maakte er een dubbel bewijs van, zoals U deed bij Abraham; nu, bovendien zond U de Heilige Geest terug als een getuige. En wij hebben Zijn gezegende tegenwoordigheid bij ons en in ons, die ons stuurt en ons leidt in alle waarheid en licht.

⁸⁴ Wij danken U voor deze vele handen die vanmorgen omhoog zijn gegaan, zeggend: "Ik neem Christus nu aan als de mijne." O God, als zij nooit gedoopt zijn geworden in het water, om de grote dood, begrafenis en opstanding van hun gezegende Heer voor te stellen, mogen zij vanmorgen terugkomen naar de dienst, hun kleding meebrengend en gereed om onder te gaan in deze ijsskoude poel. Sta het toe, Vader.

⁸⁵ Zegen ons. Vergeef ons onze zonden. We zullen U de lofprijs geven door de tijden die komen. Wanneer de strijd allemaal voorbij is, wanneer de rook allemaal opgetrokken is en de vreugde allemaal voorbij is, van deze aardse lippen, waarmee we U prijzen met alles wat we hebben, zullen we nieuwe stemmen moeten hebben, nieuwe wezens om U mee te prijzen. Mogen we dan met vreugde binnengaan. Want wij vragen het in Christus' Naam. Amen!

⁸⁶ Laten we nu op gaan staan . . . ? . . . Vergeet de diensten niet, half tien. Ga naar huis, neem uw ontbijt. Kom terug, we verwachten nu bij u te zijn. En dan vanavond, herinner het u. Ik moet vanmiddag weggaan, te studeren en bidden.

⁸⁷ Want ik zeg tot u dat Christus leeft, Hij is níét dood. En ik geloof met heel mijn hart dat Hij vanavond hier in dit gebouw zal zijn om te tonen dat Hij leeft om dezelfde dingen te doen die Hij deed op die eerste Paasmorgen en door Zijn levensreis. Als dat niet zo is, dan ben ik een valse profeet geweest. Ik ben zo blij te weten dat in dit grote donkere uur waarin we nu leven, wanneer alle hoop schijnbaar verdwenen is; op Christus, de vaste Rots, kunnen we staan, alle andere gronden zijn zinkend zand. Goed.

⁸⁸ Ons kleine slotlied van *Neem de Naam van Jezus mede*. Iedereen samen nu.

Neem de Naam van Jezus mede,
Kind van kommer en van smart;
Het zal vreugd en . . .

⁸⁹ Keer u om en schud elkaar de hand en zeg "Prijs de Here" tegen iemand naast u. (Wel, prijs de Heer . . . ? . . .)

Hoop der aard en 's hemels vreugd;
Dierb're Naam, o hoe lief!
Hoop der aard en 's hemels vreugd.

⁹⁰ Nu, laat iedereen deze kant op kijken. Laten we Hem gewoon prijzen. Laten we gewoon uw handen opheffen en zeggen: "Dank U Heer, voor het redden van mijn ziel." Goed, iedereen!

Dank U Heer, voor het redden van mijn ziel,
Dank U Heer, voor mij heel te maken;
Dank U Heer, dat U aan mij gaf,
Uw grote redding, zo vol en vrij.

⁹¹ Wat een gezegend iets! Hebt u Hem lief? Zeg: "Amen." O, de . . . Alles is nu voltooid, kinderen. Alles is voorbij, er is geen strijd meer, er is geen oorlogvoering meer, niets dat u moet doen; het is reeds gedaan. Wij verheugen ons gewoon! O, tjonge! Wij zijn volledig, in Hem!

. . . leunend,
Veilig en geborgen voor alle gevaar;
Leunend, leunend,
Leunend op de eeuwige armen.
O, hoe lieflijk te wandelen op deze
pelgrimsweg,
Leunend op de eeuwige armen;
O, hoe wordt het pad helder van dag tot dag,
Leunend op de eeuwige armen.
Leunend, leunend,
Veilig en geborgen voor alle gevaar;
Leunend, leunend,

Leunend op de eeuwige armen.

U die kunt en een zakdoek hebt, haal hem tevoorschijn.

. . . o, leunend,
 Veilig en geborgen voor alle gevaar;
 Leunend, leunend,
 Leunend op de eeuwige armen.

Nu uw Bijbel!

Leunend, leunend,
 Veilig en geborgen voor alle gevaar;
 Leunend, leunend,
 Leunend op de eeuwige armen.

⁹² Wat is het? Veilig en geborgen, allemaal voorbij, allemaal beëindigd, de strijd is voorbij, het laatste zegel is verbroken, Hij is opgevaren. Halleluja!

Leunend, leunend,
 Veilig en geborgen voor alle gevaar;
 Leunend, leunend,
 Leunend op de eeuwige armen.

⁹³ Laten we nu onze hoofden buigen naar het stof waaruit God ons nam, waar op een dag we zullen opvaren uit het stof der aarde. Want onze Here, gebracht uit het stof, ging in het stof, om ons Zijn onsterfelijke Geest te geven; Hij voer op uit het stof, en al diegenen die in Hem zijn, zullen op een dag met Hem opvaren naar de sferen van de zaligen.

⁹⁴ Terwijl we onze hoofden gebogen hebben—ik zie dat broeder Smith vanmorgen in ons midden is, de voorganger van de Church of God; riep mij gisteravond. Broeder Smith, zou u even van uw plaats willen komen. Ik vraag me nu af of broeder Smith ons in een woord van gebed zou willen laten gaan. Terwijl u dan naar uw huizen haast en uw ontbijt neemt. Kom terug voor de zondagsschooldienst en de doopdienst onmiddellijk om half tien beginnend. Zullen we onze hoofden buigen terwijl broeder Smith afsluit in gebed.

57-0421S De Grote En Machtige Overwinnaar
Branham Tabernacle
Jeffersonville, Indiana Verenigde Staten

DUTCH

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org